

Batavia , 15 augustus 1945.

De Japanse militaire top kwam bij elkaar om de situatie te bespreken . Bij hun opleiding hadden ze meegekregen dat Java het paradijs op aarde was volgens veel buitenlandse studies (het Internationaal Verbond van Vakverenigingen , de Volkerenbond) en van hun vooruitgestuurde landgenoten op Java . Er moest dus geïndoctrineerd worden . Maar de volwassen Javanen zouden niet erg vatbaar zijn , omdat ze zich zeer bewust waren van hun welvaart . En leugens zouden zij snel kunnen weerleggen . De Japanners op Java moesten hun giftige indoctrinatie concentreren op de lagere school jeugd . Zo kwam het dat de Britten in 1945 op Java kwamen te staan tegenover Japanse militairen en Javaanse jongeren tussen de 8 en 14 jaar .

De lonen moesten meteen met 60% verlaagd worden. Geen medische zorg meer , geen openbaar vervoer , geen bibliotheken .

Overall op Java moesten lange palen de grond in geslagen worden met luidsprekers eraan , die haat tegen de Nederlanders moest preken , en met name bij schoolkinderen moest dat erin gepompt worden .

Hoe was het mogelijk , vroegen de Japanners zich af , dat 60.000 Nederlanders op zo een Europa-groot gebied 60 miljoen Indonesiërs konden besturen , met buiten Java nauwelijks enige bestuurskracht , en met niet meer dan een politielegertje .

De Japanners waren op de hoogte van de situatie in Nederland na 5 mei 1945.

Met name het beestachtig vervolgen van de Nederlanders die sympathiek tegen over de Duitsers hadden gestaan , was goed materiaal om de heren Soekarno en Hatta aan hun kant te krijgen . Over hun eigen positie hadden ze geen illusies . Wel dachten ze na over Japan na de oorlog . Het was duidelijk dat het land weer opgebouwd moest worden . Daar hadden ze grondstoffen voor nodig die Japan ontbeerde , maar die veelal wel te vinden waren in Nederlands- Indië .

De Nederlanders stonden bekend om hun wereldwijde handelscontacten , waardoor ze altijd de beste prijs wisten voor hun producten kregen . En dat was niet in het belang van Japan . Besloten werd om de zorgvuldig “bewerkte “ heren Soekarno en Hatta op te dragen om een zelfstandig Indonesia uit te roepen .

Tot hun verbijstering weigerden de heren . Zij wilden wachten tot de Amerikanen arriveerden. Toen werd besloten dat het dan maar via dwang zou gebeuren ; en tevens dat Indonesia een anti democratische grondwet ging krijgen naar Japans voorbeeld . En dat gebeurde op 17 augustus 1945 .

Maar de ellende was voor de Japanners nog niet voorbij.

Buiten de geïndoctrineerde jongeren (Azië voor de Aziaten , vermoord alle blanken en vermoord alle christenen) waren de volwassen Indonesiërs niet geïnteresseerd . Zij verlangden naar de “normale tijd “ zoals ze dat uitdrukten (waktu normal) , zelfs nog in 1965 verlangden de meeste Indonesiërs naar de tijd dat Nederland hun land bestuurden .

Nu besloten de Japanse topmilitairen dat generaal Iwabu “zijn “ PETA-leger moest mobiliseren en dat aan te vullen met 18.000 mariniers en 2.000 commando's , teneinde het Japanse ideaal : Azië zonder blanken , te realiseren .

Het werd voor de Japanners nog erger , Soekarno en Hatta vroegen Sjahrir om regeringsleider te worden . Sjahrir de man die in 1944 meedeed met de opstand in Blitar tegen de Japanners , de door en door democraat.

In de zelfde periode kwamen ook de officieren van het Koninklijk Nederlands Indische Leger (KNIL) die hun opleiding op de Koninklijke Militaire Academie te Breda in Nederland hadden genoten bijeen.

Hun eerste besluit was geen verslag van hun overleg te maken , teneinde hun politiek verantwoordelijken niet in verlegenheid te brengen.

Vervolgens :Amerika had gewonnen en bepaalde dus wat er moest gebeuren . En dat was duidelijk ; er moest een onafhankelijk Indonesië komen . En dat land had een leger nodig . Dat leger gingen zij maken , voor een democratie en tegen een communistische dictatuur of een streng Islamitische dictatuur.

Maar de eerste prioriteit was het verwijderen van de Japanners .

Ze voorzagen de mogelijkheid van bloedbaden en besloten dat de Nederlanders de schuld op zich zouden nemen , teneinde de populariteit van het Indonesische leger niet te schaden .

In 1950 constateerden de ambtenaren in Nederland dat bij de politionele acties het leger gigantisch grote materiele verliezen had geleden .

Bronnen .

1897 , Java , the garden of the east , by E. R. Scidmore .

1930 , Staatkundig beleid en bestuurszorg in Nederlands-Indië , door A.D.A.de Kat Angelino .

1934 , Franse ambassadeur te Batavia aan zijn regering .

1938 , de Duitse hoogleraar Helfrich aan zijn regering .

1943 , Luitenant-Generaal Reikichi Tada aan zijn regering .

1972 , Een ereschuld ingelost , door G. S. Vrijburg .

1997 , Japan , Indonesia and the War , by P.Post and E.Touwen-Bouwsma .

2007 , Verguisd en vergeten , door H.A.Poeze.

Diverse mondelinge getuigenissen.